

Forhandling

Ole Stavad (S):

Vi står her med endnu to aftaler, som EU har indgået med andre lande. Jeg synes, at der også for de her to sager, som handler om Kasakhstan og Kirgizstan, er grund til at glæde sig over, at man i De Europæiske Fællesskaber endnu en gang beviser, at det er et samarbejde mellem en række lande, som ikke er en lukket klub, men som ønsker samarbejde med andre lande i vores område og i øvrigt, som det også er tilfældet her, ganske langt uden for vores nærområde.

Derfor kan jeg på Socialdemokratiets vegne tilslutte, at vi ratificerer de to partnerskabs- og samarbejdsaftaler. Vi synes, at der er gode signaler i det her, og vi synes, det er vigtigt, at med den nye verdensorden, der er kommet med de nye stater, der er opstået efter Sovjetunionens fald, er vi med til også at tage et medansvar, åbne op i forhold til et samarbejde, med til at skabe nogle rammer, der giver disse nye stater de bedste muligheder for at udvikle sig, så de kan skabe bedre forhold for deres befolkninger, og sådan at den udvikling også betyder, at demokratiene får muligheder, at befolkningerne får muligheder for anstændigere og bedre levevilkår.

På den baggrund kan jeg på Socialdemokratiets vegne tilsige både ønsket om en hurtig udvalgsbehandling og en hurtig vedtagelse.

Jens Kirk (V):

Ratifikationen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemslande på den ene side og Kirgizstan og Kasakhstan på den anden side finder vi i Venstre er en naturlig ting som afløsning af den, vi havde med det tidligere Sovjetunionen.

Ikke mindst set i lyset af, at traktaten jo er med til at styrke den liberale proces i de to lande på henholdsvis det kommercielle, økonomiske, finansielle og kulturelle område, synes vi, at det er meget vigtigt, at vi hurtigst muligt får de to lande med i disse aftaler.

Derfor ser Venstre gerne, at det sker så hurtigt som muligt.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, vil jeg her kort redegøre for Det Konservative Folkepartis stilling til beslutningsforslagene.

Netop set i lyset af den foregående forespørgselsdebat er der et klart behov for, at de vestlige lande og især EU-landene signalerer en oprigtig interesse for de nye stater, der tidligere var en del af Sovjetunionen. Ved at formalisere samarbejdet med nogle fornuftige økonomiske og politiske aftaler sikrer vi os en stadig dialog. Forståelsen mellem Østeuropa og Vesteuropa kan kun blive bedre af sådanne tiltag.

Vi kan derfor fuldt ud tilslutte os ratifikationen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Republikken Kirgizstan og Republikken Kasakhstan.

Anne Baastrup (SF):

De to beslutningsforslag her skal ses i forlængelse af de beslutningsforslag, som vi allerede har haft til behandling i Europaudvalget og har vedtaget for Moldova, Hviderusland og Ukraine.

Aftalernes formål er generelt via samarbejde af økonomisk og anden art at skabe grundlaget for, at de her to nye lande kan konsolidere demokratiet, udvikle økonomien og fuldføre omstillingen til markedsøkonomi.

Man kunne godt indvende, at man derved overtager det kapitalistiske system, men hvis vi omvendt ikke positivt går ind i den her type af aftaler, så bliver det det fuldstændig vilde, frie kapitalistiske marked, der kommer til at køre. Derfor skal der ikke være nogen tvivl om, at SF vil støtte disse aftaler; alternativet er langt mere ubehageligt for de almindelige mennesker, der bor der.

Gunhild Husum (RV):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne give tilslutning til forslaget om at ratificere partnerskabs- og samarbejdsaftalerne mellem EU og henholdsvis Republikkerne Kirgizstan og Kasakhstan.

Aftalerne svarer jo ganske til de tilsvarende samarbejdsaftaler med andre af de tidligere sovjetrepublikker, som allerede er forelagt Folketinget. Og ligesom ved den lejlighed vil vi fra Det Radikale Venstres side gerne udtrykke vor tilfredshed med, at vi på denne måde kan bidrage til en forbedring af de meget vanskelige økonomiske og sociale forhold i den del af verden. Dermed gør vi også en værdifuld og meget nødvendig indsats for at styrke demokratiets udbredelse og respekt for menneskerettighederne.